

Heldigvis har vi et styre med den rette kompetansen for gjennomføring av slike arrangementer. I motsetning til KNS har vi ulønnet personale som legger inn mange timer for klubben. Jeg retter en stor takk til de som bidro under årets Hollænder. Samtidig sikrer vår aktive deltakelse eierskap generelt og ikke minst betydelige inntekter fra sponsorer og deltakere.

Formannen har ordet

En Seilsesong er slutt i hjemlige trakter. Vi kan se tilbake på en flott sesong hvor NHK har markert seg på forskjellige arenaer.

Hollænderseilasen ser ut til å ha funnet en form hvor vi i samarbeide med KNS og Soon Seilforening kan videreutvikle regattaen. Dette har vært styrets viktigste oppgave i inneværende år fordi vi en periode sto uten Soon som samarbeidspartner.

Med over 300 deltakende båter har Hollænderseilasen befestet sin posisjon som det største seilarrangementet etter Færder'n,. Vi ser imidlertid at det kreves mer og mer av våre representanter for å gjennomføre regattaen. Det som før var noen få møter og ansvar for inntømt blir et prosjekt som krever oppfølging på årsbasis hvor det skal tilrettelegges for sponsorer og samarbeidspartnere.

Vi har bra rekruttering av nye medlemmer, men ser at de sosiale arrangementene stort sett trekker de samme menneskene. Foruten mange interessante foredrag sponser foreningen som regel også deler av middagsregningen. Dette bidrar sikkert til økte taxiutgifter, men jeg tror de fleste har det hyggelig på medlemsmøtene. Jeg håper å se mange nye medlemmer på meldemskveldene fremover. Datoene står i dette nummer av Neptuns!

Nå er det skiføre noen steder i landet. Tryvann åpnet bakken 16. november takket være snøkanoner, og jeg så at Ragnar Kvam også kunne annet enn å seile. Mange av oss ønsker nå en god «Norsk Vinter», mens andre nyter sjølivet på andre breddegrader. Jeg ønsker alle en fredelig jul og et aktivt nytt år!

Rapport fra Jotun Arctic

Klokken er 04.00 om morgenen, solen skinner over en speilblank havoverflate, isfjellene fyller horisonten – det er sommer i Nordgrønland.

Seilbåten «JOTUN Arctic» har vært opp og ned kysten av Grønland mange ganger. Den har sågar overvintret i Qeqertarsuaq, Diskoøyen i tillegg til i Baffin Island, Canada. I sommer er vi på jakt etter klimaforandringen det snakkes om der hjemme i Norge.

I Norge er klimaforandringen et teoretisk tema som ofte formidles av forskere. Vi ønsker derimot å høre hvordan fangere langs Grønlandskysten og i Canada opplever klimaforandringen. Fangerne er ute i naturen hver dag, gjennom generasjoner. De ser naturen fra en annen vinkel enn det vestlige vitenskapsmenn pakker inn i numeriske modelleringer og statistiske analyser. Dette er viktig kunnskap som er nedarvet gjennom generasjoner og som

mange forskere ikke vet å verdsette. Vi ønsker å bringe denne kunnskapen frem, da vi tror det er viktig å få grønlenderenes/inuittenenes syn på klimaforandringen da de lever i et samfunn som direkte blir berørt av klimaforandringen.

I tillegg til seilbåten «JOTUN Arctic» har vi med en liten seilbåt på 6,5 meter, «Skippi». Den har blitt sendt med et av Royal Arctic Line sine skip fra Aalborg, og vi har plukket den opp i Nuuk på vår vei nordover. Med to båter vil vi kunne dekke et større område, besøke flere bygder og snakket med flere fangere i løpet av de få sommermånedene vi har til rådighet.

I Aasiaat treffer vi Karl Siegstad. Han forteller om isbjørnjakter i Thule og om årene han har tilbrakt i Aasiaat. Selv om han ikke er meget gammel, kan han fortelle om forandringer i naturen som mange i Europa vil finne skremmende – man kan se grønlandselen også om vinteren, vinterisen i Diskobukten er så

tynn at man ikke lenger kan kjøre hundeslede, og sesset (åpent hull i isen hvor hvalene ikke kan unnslippe) har det ikke vært i Diskobukten på mange år. Fra vinduet hjemme i Aasiaat ser han hvordan breene på Diskøyen blir mindre for hvert år.

I Qeqertarsuaq treffer vi storfangeren, Steen Z. Han kan fortelle at isfjellene er flere og de tar med seg steinbittgarn og krabbetegner. Han mener isfjellene er både større og beveger seg forskjellig fra tidligere.

På vår ferd mot Qaanaaq snakker vi med mange eldre fangere. De er alle enige om at klimaforandringen er ikke kun en teoretisk problemstilling, men noe som påvirker dagliglivet deres. I mange bygder, både i Umanaaq og Upernavik, uteblir vinterisen og her blir hundespennene byttet ut med joller. Rundt husene ligger hundekjedene tomme, og gress har startet å vokse der hundene en gang stod.

I Qaanaaq brukes hundene stadig vekk til fangst. Mange tar derfor godt vare på hundene, og mette og trette gjesper de mot solens varme stråler. Selv her oppe, så langt nord, kan klimaforandringen oppleves. Fastiskanten har krøpet innover i fjorden, og i Saiorpaluk kan stormvær bryte opp havisen, selv midtvinters.

Vi fortsetter vår ferd inn i hjertet av nordvestpassasjen, nordvest for Baffin Island. Tidligere har isen stengt for all trafikk i området, også om sommeren. I dette området var vi fra 2003 til 2005 og kjempet mot isen (ref prosjektet «I Roald Amundsens fotspor»). Vi skulle til Gjøahavn, men isen satte en stopper for dette. Der det tidligere lå store mengder drivis som ikke var mulig å forsere, var det i år ikke et eneste isflak!

I Gjøahavn bor det i rundt 1000 mennesker, og de fleste lever av fangst og fiskeri. Selv her, i midten av klodens største fryser, kan de merke at klimaet forandres. Vinteren kommer senere, og sommeren kommer tidligere. Hvert forår tar mange av sted til «outpost camp» – en fangstleir hvor hele familien tilbringer våren og sommeren. I «gamle dager» tok de hjem til

bygden med hundeslede på havisen i juli. Nå bryter isen opp allerede i juni, og de må bruke båt for å komme hjem.

Sommerens tur blir avsluttet med at vår lille konvoi reiser tilbake gjennom nordvestpassasjens flaskehals, tilbake mot nordlige Grønland. På Diskøya skal båtene heises ut av vannet, og tilbringe vinteren på land. Vi krysser den beryktede Baffin Bukten, og det er snedrev i luften når vi igjen seilte inn i havnen på Diskøya. Sist vi var her var flere måneder tidligere. Nå er sommeren forbi og vinteren har allerede startet. Siden vi var her sist har vi seilt mange tusen nautiske mil med både JOTUN Arctic og Skippi'en. Heldigvis har vi ikke vært utsatt for noen form for alvorlig uhell. Vi har fått samlet inn store mengder antropologisk materiale og tatt over 50 000 oseanografiske målinger.

Etter å ha snakket med fangere i Grønland og Arktisk Canada, er vi ikke lenger i tvil om at klimaet er i ferd med å forandres. Mange fangere hevdet at de allerede kunne oppdage forandring i naturen på 80-tallet. Fangerne har mange og forskjellige observasjoner, men felles for observasjonene er at alt tyder på at det blir varmere. Noen mener det er en negativ utvikling, men bildet er ikke kun negativt. En høyere temperatur åpner også for nye fangstmuligheter. For eksempel trekker ammasettene (sild) nordover og torskefiskeri langs Grønlandsvestkyst kan bli en ny næringsvei.

Vi går ombord i rutebåten som skal ta oss fra Diskøya til Illulissat, hvor det er flyplass, og hjemreisen virkelig begynner. Mens vi står og ser Diskøyas snedekte topper forsvinne inn i snedrevet sier en grønlander som står ved siden av oss «Er det ikke deilig med rutebåten?» «Jo da» nikker vi bekreftende og undrende. «Før gikk den kun om sommeren, men nå uten is, så går den nesten hele året. Nå har vi bananer i bygden, selv om vinteren!» avslutter han med et stort smil.

Knut Espen Solberg

Oversikt over innmeldte siste år november 2007

Hans H. Lange, Jarle Kristiansen, Wicky Rigmor Lunde, Svein Rye-Johnsen, Morten Lycke, Pål Sandbakken, Morten Bruenech, Einar Unhjem Johansen, Petter T. Nilsen, Halvor Borse, Morten Lie

Kalender 2008

Torsdag 7. februar Torskeaften

Tirsdag 11. mars Generalforsamling

Torsdag 29. mai Vårfest

Torsdag 18. september Høstfest

Færderseilasen 13-15. juni

Hollænderseilasen 30-31. august

Hollænderseilasen!

Årets Hollænderseilas ble arrangert helgen 1.-2. september.

Etter noen år med litt synkende deltakertall, var det gledelig å i år ha hele 302 påmeldte båter. Av disse startet 292 båter, noe som betyr at Hollænderseilasen fortsatt er Norges nest største regatta.

Etter litt blandede erfaringer med fjorårets seilas, valgte vi i år å returnere til det «vanlige» formatet med start og mål utenfor Son.

Vi hadde allikevel noen elementer som var nye av året: egen dameklasse, egen shorthandklasse og forskjellige banealternativer basert på forventede vindforhold.

Kriteriene for å stille i dameklassen var at laget skulle bestå av kun damer. Vi lagde denne klassen etter innspill om at det kunne bidra til å motivere flere damer til å stille i egne båter. Desverre var det kun én båt som meldte seg på i denne klassen, og vi valgte av den grunn å plassere denne båten i en LYS-klasse i forhold til båtens måletall. Etter å ha snakket med et representativt utvalg av kvinnelige seilere er det vår oppfatning at det ikke er behov eller spesielt stort ønske fra de kvinnelige kjølbåtseilerne å danne en egen kvinneklasse. Mange båter består av mixed crew, og de få rene jentelag som stiller ønsker å seile mot alle de andre på samme grunnlag.

Shorthandedmiljøet i Norge har vært i sterk vekst de siste årene. Hollænderseilasen inngår også i Seilmagasinet ranking for shorthanded seiling. Av den grunn åpnet vi i år for første gang en egen klasse for shorthanded båter. Hele 24 båter startet i denne kategorien, og noen av de jevneste oppgjørene foregikk i nettopp disse klassene. Eksempelvis var tidsdifferansen på korrigert tid mellom første og andre plass i den raskeste klassen 61 sekunder!

Etter erfaringene fra i fjor med lite vind valgte vi i år å innføre et system med forskjellige banealternativer avhengig av forventet vind. Dette for å bedre kunne legge til rette for at alle båtene kommer i mål før maksimaltiden

- og fortrinnsvis i tide til også å kunne delta på sosialt samvær på land etter seilasen. I årets seilas hadde vi fire forskjellige banealternativer, og avgjørelsen om hvilken bane som skal seiles for den enkelte start ble signalisert sammen med første varselsignal og omfattet samtlige klasser.

Årets seilas startet vindmessig der fjorårets seilas endte, med null vind. For regattakomiteen bød mangelen på vind i startfasen på en utfordring hva gjaldt avgjørelsen om «langt» eller «kort» løp. Vi stod i tett kontakt med DNMI, og vindprognosene tilsa at det skulle komme vind god nok for å seile de lengste løpene. Vi valgte derfor å starte seilasen med «langt løp». Etter noen spennende timer med havblikk kom etterhvert sønnavinden med 20-25 knop.

Dette bidro til at samtlige båter passerte mållinjen i løpet av noen få hektiske timer lørdag kveld. Siste båt over mål ble notert klokken 23:05.

De landbaserte arrangementene startet allerede fredag kveld med mottagelse på Soon Seilforenings klubbhus i regi av Den Nederlandske Ambassade. Dette arrangementet var det tredje i rekken, og ble som alltid meget vellykket.

Etter målgang lørdag ettermiddag ble Son havn nok en gang fylt av glade seilere. Mange båter ankom havnen på relativt kort tid. Soon Seilforening sørget for å organisere havnen slik at alle fikk en bra fortøyningsplass.

En annen nyhet i år var Henri-Lloyds engasjement. De stilte med et generøst utvalg av seilerklær som ble gitt som premier til de beste i hver klasse. Henri-Lloyd ønsker å fortsette å støtte Hollænderseilasen – vi ser frem til et videre samarbeid!

Hollænderseilasen ble startet i 1970 av formann Jan Gregersen. Tanken var å forlenge sesongen og å kunne seile under litt barske forhold. Seilsporten har gledelig utviklet seg og vokst mye de siste 37 årene. Det som den gang syntes som en sen seilas, konkurrerer i dag med mange andre regattaer og andre arrangementer for båtfolket. Terminlistene fylles opp og i år mistet vi desverre noen deltakere til Drake NM som ble arrangert samtidig. Enda hyggeligere er det da for oss som eiere og hovedansvarlig for Hollænderseilasen å se at dette arrangementet trekker så mange deltakere som det gjør. Vi vil fortsette arbeidet med å lage et attraktivt arrangement og retter samtidig en stor takk til våre samarbeidspartnere Soon Seilforening, KNS og Henri-Lloyd.

Gratulasjoner til våre medlemmer som ble klassevinnere:

Arve Eriksen, 10 meter Krysser «Bojar», Klassisk treseilere Ole-Jakob Ørmen, Omega 34 «Sinus», Tur 1

I tillegg nevnes at første båt rundt Hollenderbåen og første båt i mål var trimaranen «Camilla» med Claus Landmark ombord. Det er noe med disse flerskrogsbåtene...

God vinter, snart er det vår!

Geir Karl Frostrud

Neptuns ønsker alle medlemmer en riktig GOD JUL!

Neptuns • Anne Nygren • Paulus Plass 5 • 0554 Oslo • anne@flyt.no/www.flyt.no

Stoff til bladet mottas med takk!